

at Eleverne gaa tilbage til de borgerlige Skoler, som det dog var Meningen, at de fleste skulde. Det var ikke uden Interesse, at jeg i forrige Møde hørte det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgtreds (Christiansen), udtale sin Betsagelse over, at Haandværket i Reglen ikke rekrutteredes fra Haandværkere, men at Haandværket maatte søge sine Lærlinge i andre Samskudsag, og da navnlig i Arbejderklassen, og hvoraf kom det, spurgte det ærede Medlem? Fordi det synes ikke at være fint nok at være Haandværker og tage Del i dette jævne Arbejde. Den samme Klage kommer fra Landet, idet de Bønderbørn, som gaa Realskoleeksamen, føle sig i Reglen for gode til at gaa tilbage til Landbruget. Man søger stadig efter andre Stillinger. Jeg er bange for, at man her kommer ind paa at opdrage et Proletariat, som kan blive farligt i Fremtiden, og jeg mener derfor, at der er al Grund til at stoppe med Bevillingerne til disse Skoler. Mit Standpunkt er kortelig det, at jeg som Regel agter i Fremtiden at stemme mod enhver Forøgelse til de nuværende Realskoler, og jeg vil tage under nøje Opmærksomhed, hvorvidt jeg kan gaa med til Bevillingen til ny Realskoler; i ethvert Fald vil jeg kun gaa med dertil, hvor der er særlige Forhold og Omstændigheder, der tale derfor. Disse Udtalelser har jeg fundet mig foranlediget til at fremkomme med allerede nu. Hvorvidt det ærede Finansudvalg vil tage Hensyn dertil, skal jeg henstille.

Korsgaard: Jeg havde ogsaa tænkt at sige et Par Ord om den Sag, som det ærede Medlem fra Årsens (Bernsen) omtalte. Efter de Udtalelser, vi nu have hørt, kan jeg imidlertid indskrænke mig til ganske enkelte Bemærkninger. Jeg vil, da det ser ud til, at disse Understøttelser uddeles paa maa og saa, anmode det ærede Medlem om at se efter i Anmærkningerne, Tillæg A. Sp. 1051 ff.; de ville der finde angivet Antallet af Elever efter den sidste Indberetning og Tilskuddet, og man vil der se den mærkeligste Wilkaarlighed i Forholdet mellem Elevantallet og Tilskuddet. En Skole med 93 Elever har 4,600 Kr., og en Skole med 88 Elever har endog 5,000 Kr.; paa den anden Side er der Skoler med mellem et og to Hundrede Elever, altsaa Skoler med et betydelig større Elevantal, som kun have 2,000 Kr., eller endogsaa kun 1,500 Kr. Det vil blive for vidtløftigt, om jeg opregnede en større Række af disse Tal, men ærede Medlemmer, som ønske at have et Bevis for Rigtigheden af, hvad vi nylig hørte om den rent principløse

Uddeling af disse Understøttelser, vil let kunne faa det ved at lade Djet løbe ned ad de Kolonner, som jeg her har nævnt. Et ganske mærkeligt Tilfælde møder man i en Skole, som er opført under Nr. 37, idet den har et Tilskud af 1,500 Kr., men kun 8 Elever. Det ser i allerhøjeste Grad besynderligt ud, thi ellers har Skoler, som faa mellem 1,500 og 2,000 Kr., jo jævnlig op mod 100 Elever og derover. Her finder vi imidlertid en Skole, der præsenterer sig med et Statstilskud af 1,500 Kr., og kun staar opført med 8 Elever. Jeg tror, man vil indrømme, at det ser ret besynderligt ud. De øvrige Bemærkninger om denne Sag, skal jeg ikke komme ind paa. Jeg kan i meget slutte mig til, hvad det ærede Medlem fra Årsens (Bernsen) udtalte, og navnlig tror jeg, der er et Punkt, som fortjener en ganske særlig Opmærksomhed, nemlig, at vi ved at stotte disse Realskoler lægge Hindringer i Vejen for Udviklingen af Almueskolerne. Ud den Vej opføre vi en Slags første Etage paa Almueskolen, og saa faa vi ikke gjort noget ved den nedre Etage, hvor den aller største Del af Befolkningens Børn faar deres Undervisning. Jeg vil derfor ogsaa være tilbøjelig til, ligesom det nævnte ærede Medlem, at stille mig varselomt lige over for Spørgsmaalet om Udviklingen paa dette Omraade. — Medens jeg har Ordet, skal jeg ikke tilbageholde et Par Bemærkninger i Anledning af den Diskussion, som vi nu have hørt. Med Hensyn til de Vædringsforslag, som ere stillede til det foreliggende Ussnit, er der et, som jeg næsten skulde tro, vi gjorde klogeft i at blive færdige med straks, da vi ganske sikkert ikke faa Fred for det i de følgende Aar. Det er Vædringsforslag Nr. 163, som gaar ud paa at give nogle Universitetslærere en Anciennitet af indtil 5 Aar mere, end de have, og det forekommer mig, at det Forslag er bedre begrundet end en stor Mængde af de Vædringsforslag, som vi ellers faa Fordring om paa Finansloven. De paagældende Lærere gøre gældende, at Forholdet mellem Professorer og Lektorer er flettet, og at det derfor vilde være ganske billigt, naar man med Hensyn til deres Anciennitet stiller dem paa lige Fod med Professorer, som tidligere havde den Rang. Jeg er tilbøjelig til at tro, at vi ikke slippe for at tage dem enkeltvis Aar for Aar. Hvis derfor den højtærede Minister kunde give Forsikring om, at naar vi vedtage det Forslag under Nr. 163, vi saa vare færdige med alle de Konsekvenser, der kunne drages af Universitetets Vædringsloven, saa antager jeg, at man i de kommende Aar vilde spare os andre